

Levering maa anses udelukket ved Omstændigheder, der ikke ere af den Beskaffenhed, at Sælgeren ved Købets Afslutning burde have taget dem i Betragtning — en Undtagelse, der vil faa sin største praktiske Betydning i Tilfælde, i hvilke Købet angaar en vis Mængde af et angivet Parti.

Udkastet giver ingen særlig Regel om Køberens Ret til at hæve Købet i Tilfælde af, at alene en Del af det Leverede lider af en Mangel. Efter de i vor Retsanvendelse fulgte Grundsætninger vil Køberen vistnok i saa Fald — under Forudsætning af, at Mangelen er af mere end en uvæsentlig Betydning for hans Interesse i den hele Levering — blive anset berettiget til i Stedet for at hæve Købet i dets Helhed at beholde det Mangelfrie og hæve Købet forsaavidt angaar den mangelbehæftede Del af Leveringen, medmindre dette i det enkelte Tilfælde, f. Eks. paa Grund af Varens Beskaffenhed, vilde føre til uforholdsmæssig Skade for Sælgeren. Men ligesom denne Berettigelse i hvert Fald ikke kan benyttes af Køberen til paa egen Haand at udskille sig en mangelfri Del af Leveringen („skumme Varen“), saaledes kan der næppe herom opstilles Regler af tilstrækkelig Bestemthed.

Det følger af vore almindelige processuelle Regler, at Køberen, der vil paabe- raabe sig en Mangel, naar han i Tilfælde af Genstandens Forsendelse er sat i Stand til paa Bestemmelsesstedet at komme i Besiddelse af den, da er pligtig til at sørge for den fornødne Konstatering af Genstandens Tilstand, efter Omstændighederne under Indvarsling af Sælgeren eller hans Repræsentant til Overværelse af den i den Anledning optagne Besigtelsesforretning.

§ 44.

I Farens Overgang paa Køberen, jfr. Udkastets § 17, ligger, at Køberen er pligtig at betale Købesummen, selvom Salgsgenstanden herefter gaar til Grunde eller forringes ved en tilfældig Begivenhed. Mangler, der opstaa ved saadanne Be-

givenheder, kunne altsaa ikke af Køberen gøres gældende imod Sælgeren. Det forekommer imidlertid ved mange Varer, at de efter deres egen Natur eller som Følge af den Behandling, som navnlig under Transporten maa anvendes paa dem, undergaa Forandring eller Formindskelse. For disse Tilfældes Vedkommende foreskriver da § 44 i Overensstemmelse med Forholdets Natur, at Afgørelsen af, om en „Mangel“ ved Salgsgenstanden skal falde paa Sælgeren eller paa Køberen, beror paa, om den har været til Stede paa det Tidspunkt, da Faren gik over paa Køberen, eller om den først er opstaaet senere. Denne Regel medfører naturligvis ikke, at Køberen i et Forsendelseskøb er pligtig at undersøge Varen og eventuelt lade dens Tilstand konstatere samt fremsætte Reklamation allerede ved Leveringen, jfr. tværtimod § 51, saalidt som at en Mangel, der først aabenbarer sig efter Leveringen, men maa antages at have været til Stede allerede ved Leveringen, ikke kan gøres gældende mod Sælgeren.

Fra den i Paragrafen givne Regel forekommer hyppig Undtagelser enten ifølge særlig Aftale eller ifølge specielle Kutymmer, navnlig saaledes, at Varens Tilstand ved dens Ankomst til Bestemmelsesstedet skal være afgørende for Spørgsmaalet, om den lider af en Mangel. Hvad særlig angaar Egenskaber ved Salgsgenstanden, som ere Køberen tilsikrede, følger det af almindelige Fortolkningsregler, at en saadan Garanti fra Sælgerens Side, naar intet særligt foreligger, alene har Hensyn til Salgsgenstandens Tilstand i Aftalens Øjeblik, saaledes at Sælgeren ikke bliver erstatningspligtig i Tilfælde af, at en tilsikret Egenskab ikke holder sig til Leveringen, f. Eks. at et Dyr, der „garanteres sundt“, bliver sygt inden Leveringen. Til denne almindelige Fortolkningsregel for Garantierklæringer er der taget Hensyn ved Formuleringen af Bestemmelsen i § 42, 2det Stykke om Sælgerens Pligt til at svare Skadeserstatning i Anledning af